

T ó l d a l é k.

A' Magyar Kurirnak , Aprilis' 20-ik napján
kött 32 ik darabja mellé.

Könyörgő Levél,

mellyet

Méltóságos 's Fő - Tisztelendő

SZÁNY FERENTZ ÚR

BCU Cluj Nagy Lágy University Library Cluj

A' Rozsnyai Püspöki-Székbe lett Bé-ülte-tésének örömj-napján, a' Tekéntetes öszvesereglett Rendekhez, Segedelem - Nyújtás végett nyújtott, a' Váczi Siket-Némák nevelő -Házának nevében a' Segedelem bé-szedő.

Anno, quo

PATRE. PATRIAE. AVGVSTO. PLO. IVBENTE.
VACII. SVRDO-MVTIS. SCHOLA. SVREXIT.

B E T S B E N 1 8 0 2 .

Nyisd-meg (*) a' te szádat (**) a' mellett,
a' ki Néma. *Péld, Besz. 31-dik Rész.*
8-dik vers.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(*) Még ma: mert eljő az Éjszaka, és senki sem
röselekedhetik Sz. János Evangy. 9-dik Réje,
4-dik verse.

(**) Erszényedet.

A' tellyes Vigságnak, hogy ne légyen híja:

A' Némákat e' Nap, mága ide híja,

Akarván részt adni n/kik örómébül;

A' mély kinek kinek, ki néz a' szemébül.

Örül Fő Papjának, a' Pap Szent Megye,

Örül Fő Tayárapak a' Nemes Vírnegye:

Örül jó Urának, s Atyina teherben

Örül minden Lakos, haúzot vár az Arross:

Örül a' Néma-s: most vár Nevelő-tét,

Ember Műtóságra va ó emelteté-t:

A' Bútsú pénzel jár; a' Nevelő pénzt vár;

Pénzel épül a' Vár; pénzel jár a' Vásár.

Tellyes lesz öröme ennek a' nagy Napnak,

Ha ill ma a' Némák Nevelőket kapnak,

A' víg azt kivánja: hogy minden víg légyen:

A' Bó dogtalaa-is, Vigságból részt végyen:

A' Néma-is víg lesz; hogy ha neveltekik;

De hogy neveltekik? ha nem segítettek.

A' Némát Jó Atyák! így hát segítsétek!

Az Emberiségre ötet emeljétek!

A' Vátzi Néma-Ház a' segélléft várja,

Az Eg a' Segítöt kebelébe zárja.

A' Fele-Baráti Szeretetről.

Mi módon szeretheti az Istenet; a' kit nem látott az,
a' ki nem szereti az ö Attyafát, a' kit lát? — —
A' ki szereti az Istenet: szereti az ö Attyafát-is,
Sz. Ján. 1 Lev. 4-dik Rész: 20, 21, vers.

EBBELETBÁRÁT nevnel nincsen szébb Nevezet,
Bóldog, a' Kit a' Nép így nevez, 's nevezett!
Istenhez az Ember Barát, ím! közel jár
Hogy jól-tégyen másfal tsak az időtől vár,
Ugy nézi az Ember-Társát, mint Barátját;
'S mint azon egy Isten Kezének Nyoma jár:
A' szükölködőnek fel-olcsztja Kenyerét,
Hogy segítsen rajta: koptatja Tenyerét,
Ha m's szomorkodik: ollykor, víg nem lehet:
Víg akkor, a' mikor mást-isazzá tehet:
Más Java, ó Java; más Kárja, ó Kárja;
Más Bajja, más Jajja, hívét marja 's járja:
Szelid, adakozó, nem is rágalmazó,
Kegyes, Tűrő, Szánó, könnyen irgalmaszó.
A' Vallás szeretet nélkül, nem is Vallás;
Vakités, Tsábítás, tsak Tsalás 's Kárvallás;
A' ki Ištent szeret: a' Vallást szereti;
A' ki ezt szereti: Társát meg nem vett.

E' Világ tsak egy Ház, egy Ur a' Gazdája,
 minden Ember, 's Nemzet, tsak egy kéz'munkája;
 minden Ember egy Vér, Atyafi, és egy Test,
 Az Alkotó minden, lásd! ezy Forméra fest.
 Igy! nem tudván: élsz-é e' Nap lesFolytáig.
 Tégy jól mindenekkel, Elted' vég-Fogytáig.
 Szeressed az Embert, mint saját Véredet:
 Hidd-el: a' szeretet meg-adja Béredet;

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Laetitia illius, nostra, quæ visitur Urbe,
 Pars etiam Mutis est tribuenda Viris
 Alma Diocesis felix sub Praefide Tanto,
 Immolat auratis thura sabæa focis.
 Illustre hoc Membrum, Comitatus Jubila prodit
 Quod Gremio videat, possideatque suo,
 Funditur in Plausus tota Urbs, Dominum, faci-
 lemque
 Atque comem in Szányi se obtinuisse Patrem.
 Exultant cuncti Cives, Mercator, & omnis
 Artifaber certam spem utilitatis habens.
 Exultaet etiam Muti, quos fors depresso ad ima, &
 Exclusi humana conditione gemunt.
 Afflicti ingeminant, immitti sidere natis,
 Nullus qui nobis illachrymetur erit!
 Nascimur in Mundum, Mortales, attamen horum
 Lætamur solo Nomine, non alio.

Inter ea positis hodiernæ Lucis honore
 Adlecti Curis, vota, precesque parant
 In spes eructi, se in Szányi Præsule certum
 Patronum, & largum jam reperiisse Petrem.
 Quo miserante habeant, doctos hac Arte Ma-
 gistras,
 Et fiant Hominis, Conditione, pares.
 Læti, Lætorum tantum Consortia quærunt,
 Lætinæ afficti, Partem habuisse volunt.
 Muti etiam Festos proment de Pectore Plausus,
 Si videant Sortem poss' beare suam.
 At abaque Auxilio, qui possunt esse beati?
 Sacrorum, & prima nobilitate Virum.
 Quid supererit! aq' ut Fortuna, opibusque
 Potentum,
 Auxilium Muti, Præsidiumque petant.
 Ut reliquorum Hominum, valeant contingere
 Sortem,
 Quis hucdum abjectis vivere triste fuit.
 Katzii Mutorum Sedes Tua Limina pu:sat,
 Expectans pronam Præful amate Manum.
 Te praeceunte alii, tam sancta Exempla secuti;
 Auxilio Mutis, post breve Tempus erunt.
 Si quid præstiteris Miseris Nove Præful, id
 omne:
 Propitii reddent in tua Vota Dii.

Anno, quo
 IN HVNGARIA QVOQ VE, HVNGARI SVRDO-MVTI
 VACINJ LOQVI COEPERVNT.

Stroh,

Az Erdély Országi Nagy Fejedelemségbeli Fejedeles Királyi Fő Kormány Szék egyik nagy érdemű Titoknokjának, *F. Szállás-pataki Méltonságos Kenderesi Mihály - Ur.*, kedves volt Elete Páriának, Néhai Tekintetes *Balia Rebeka Ászony-nak*, Kolosváratt történt véletlen Halálát emlegeti, 's busongja, az alább írt eképen:

Az ártatlanság oának / Central University Library, Cluj
Kenderesi Mihály Balia Rebekáját,
Síratom. — Meltán is: mert jó Társ 's Anya vólt.
 Oh be nagy földi kár, hogy illy hamar elholt!
Az ártatlanságnak díszt adott 's Izépséget.
 Ez is adott néki kedves ékességet,
Szelidség vólt szava, járása, 's kelése.
 Szelidség mindenben maga viselése;
Gondos volt háza nál, okos, és vigyázó,
 E' jót belé adta ama Szent 's Vigyázó. (*)
 Miért bántad e' jét? oh véletlen halál!
 Már keserves Férfje ényhülest hol talál?
Ezt mondja: Istenber! ki sebesít 's gyógyít.
 Szen: tettzése szerint öl és elevenít.
 Hiv Férfj! Isteni kér sebed bék kötözze,
 Enyhítő baliamját szívedre öntözze,

(*) Dániel R. IV. v. 20.

Anya nélkül árva három kis Tsemeték!

Elyetek 's nöjjetek miat gyümölts — tsemeték!
A' meg hélt virtusza légyen példa másnak,
Hirdelsük 's beszellyük joságit egymásnak!!!

Különös nagy jo Állzonyának hamvait, köte-
lessége szerint, kívánta meg tilztelni.

Déván Martzius 30-ik napján 1802 ik esztendőben.

T. Sala Mihály,
Dévai Ref. Pap.

BCU Cluj Central University Library Cluj
ETAPHIUM,

**Novo Sepulchri Divi Papæ Pii VI. Mo-
numento incisum.**

Hac Pius ille jacet peregrinus Apostolus urna,
Qui propria fatis exul ab Urbe fuit.

Hic peregrinus erat, dum viveret. — Ex huma de
umbbris,

Fata pares subeunt cosperegrina vice;

Occidit! — ait virtus nullo conculta viarum.

Anfractu, vivit! non mortura polie.

Occidit! — ait oritur de bullis morte cadentis,
Fulgens Romæ fidus in Orbe Domus.

Szalatnya, 21. Martii, in Comitatu Honthensi 1802.

Cecinit
Nob. Franc. Fiscatoris,